

שעליו, לפי שאז, בצאתו למלחמה הוא לובש בגדים אלו, כך איתמר לפי רבי יוחנן.

תניא נמי הכי: בגדים שכהן גדול משמש בהן — משיח מלחמה נשאל בהן על ידי המלך, ביציאה למלחמה.

תנו רבנן: כיצד שואלין באורים ותומים?

השואל, שהוא מלך או אב בית דין של הסנהדרין, פניו מופנים כלפי הכהן הנשאל. והכהן הנשאל פניו מופנים כלפי שכינה, לאורים ותומים, שנמצא השם המפורש בתוך החושן.

ולמשל, השואל אומר כמו שמצינו אצל דוד, ששאל באורים ותומים: [שמואל א ל] "האם ארדף אחרי הגדוד הזה?"

והנשאל אומר: כה אמר ה' באורים ותומים — **עלה והצלח!**

רבי יהודה אומר: אין הכהן הנשאל צריך לומר "כה אמר ה'", אלא רק "עלה והצלח".

אין שואלין בקול רם, לפי שנאמר [במדבר כז] "ושאל לו לכהן", ומשמע שרק הכהן שומע את קולו, לפי שצריך לשאול בקול נמוך.

ולא מהרהר את השאלה בלבו, אלא יבטאנה בשפתיו.

לפי שנאמר "ושאל לו במשפט האורים לפני ה'." על פיו יצאו.

ויש לנו לקרוא את הפסוק כך: "ושאל לו השואל על פיו", ללמדנו שצריך לשאול בפיו ולא בהרהור.

ועבר מתפקידו, שבו הוא אינו מקנא אם רואהו משמש בשמונה בגדים כדינו. ואין לחוש בו לאיבה.

אבל בכהן משוח מלחמה דיוטר מיניה, שאינו בדרגתו, שהרי הוא לא הגיע לכהונה הגדולה, יש לחשוש דאית ליה איבה כלפיו, אם יראהו משמש בשמונה בגדים.

יטיב רבי אבהו וקאמר לה להא שמעתא של רב דימי, שכהן משוח מלחמה משמש בשמונה בגדים, משמיה דרבי יוחנן.

אחררינהו התזירו רבי אמי ורבי אסי לאפיייהו את פניהם מרבי אבהו, להראות שאינן מסכימים שרבי יוחנן אמר זאת.

איבא דאמרי רבי חייא בר אבא אמרה, ואחררינהו רבי אמי ורבי אסי לאפיייהו.

מתקיף לה רב פפא: בשלמא אם היה זה רבי אבהו שאמר זאת [כמבואר בלשון הראשונה], מובן הדבר שרבי אמי ורבי אסי רק הסבו פניהם ולא אמרו לו במפורש שאינם מסכימים עמו, משום יקרא דבי קיסר, שהיה רבי אבהו חשוב בבית הקיסר.

אלא אם נאמר כלשון השניה, שרבי חייא בר אבא אמר זאת, תיקשי:

לרבי חייא בר אבא — נימרו ליה מימר: לא אמר רבי יוחנן הכי!

כי אתא רבין מארץ ישראל לבבל, אמר: לא אמר רבי יוחנן בכלל משוח מלחמה משמש בשמונה בגדים.

אלא, משוח מלחמה כשיוצא למלחמה, הרי הוא נשאל על ידי המלך באורים ותומים